

B. M. H. 142.
L. 38, 1.

IIk
4630

IOAN. HENR. FELTZI

V. I. D. INSTITVT. IMPERIAL. ET IVRIS
PVBLICI P. P. ORD. CAPIT. THOM. CANONICI ET
FACVLT. IVRID. T. T. DECANI
SPECTABILIS

DE

IVRIS PVBLICI
SERVITVTIBVS

SIVE DE

IVRIBVS IN ALIENO
TERRITORIO

TAM IN GENERE, QVAM QVOAD SPECIES
PRAECIPVAS

EXERCITATIO IVRIDICA

QVAM

IN ARGENTORATENSIVM VNIVERSITATE
DIE XIX. MAI. MDCCI.

SOLENNI ERVDITORVM DISQVISITIONI

SVB MISIT

IOAN. NICOLAVS Schmid,
MOENO - FRANCOR.

ARGENTORATI,

Literis GEORG. ADAMI PIESCKERI, Acad. Typogr.

M DCC XXXVI.

25

IOAN. HENR. EELTZI
V. A. INSTITUTI IMPERIALIS ET JURIS
PABRIOL. B. Z. O. C. C. T. M. O. A. N. I. C. E. ET
T. A. C. U. L. T. V. M. S. T. T. E. G. D. A. I.

DE

IARIS PAVRICI
SERVATIBVS

IN ARGENTO ARGENTINAE UNIVERSITATE
BIBLIOTHECA
PINICKAVIARUM
TAM IN GENESIN QVOD QVOD SPECIE
SERVATIBVS

EX LIBRIS IOAN. NICOLAVS
IN ARGENTO ARGENTINAE UNIVERSITATE
POLINIENSIS LIBRARIUS
POLINIENSIS LIBRARIUS

IOAN. NICOLAVS EELTZ
ARGENTORATI

PIETR. GEORG. ADAMI FISCERI ARG. LIBR.
MDCCXCVII

LECTORI BENEVOLO
S. P. D.
DISSERTATIONIS PRAESES
IOAN. HENRICVS FELTZIVS,
V. I. D. et P. P.

Q *Vi dissertationem hanc proprio, quod aiunt, Marte consignatam solenni eruditorum examini exhibet, IOHANNES NICOLAVS SCHMIDIVS, Francofurtanus, a quo tempore ad Academiam nostra*

A 2

stram

stram appulit, ita se gessit, vt, quibus innotuit
propius, Amplissimis in primis in Philosophica
pariter et Iuridica Facultate Professoribus
Collegisque meis non potuerit non eximie com-
mendari. Me sane, quamdiu qualicunque ma-
nuductione mea vtitur, vtitur autem quamdiu
hic versatur, ingenii rarer indoles ac conci-
tatus diligentiae ardor adeo cepere, vt nullus
vnquam dubitauerim, quicquid heic in docendo
temporis laborisque impenditur, optime iri
collocatum. Firmat hanc fiduciam insigniter
hoc ipsum industriae documentum, quo sibi tra-
ctandum publiceque exponendum sumpfit ar-
gumentum nobile, quod quidem ante hoc de-
cennium et quod excurrit, in cathedram Inau-
guralem iam produxit Vir Amplissimus, qui
Consiliarii Saxo-Citizensis modo munere fun-
gitur, Amicus et Affinis noster, sed ita, vt in
generalibus institutum eius subsisteret; Noster
vti quoad generalia laudato modo Auctor, cu-
ius tamen laborem, cum mihi paginas istas pri-
mum exhiberet, nondum viderat, prorsus
consentit; ita ad species etiam sibi progre-
diendum censuit, in quibus porro ita versatus
est, vt intra angustiores Academic i speciminis
terminos se contineret, et concisa iurium fin-
gula-

gulorum descriptione defungeretur. Potuis-
sent vti ab ipso Auctore, ita forte et subsidia-
ria alienae manus opella plura adiici; sed ego
quidem alienum laborem plane intactum re-
linquere, idque ipsum hic profiteri malui, vt
suum Auctori industriae praemium plene con-
staret; de quo alias persuasus sum, eum et
strenue isthaec defensurum, et cuius nunc
primas duxit lineas, eius quandoque tracta-
tionis plenam seriem exhibiturum esse. Ego,
quod supereft, Deum veneror, vt quem et na-
turae egregii dotibus ornauit, et constanti
boni moris eruditionisque sectandae propo-
fito instruxit, ei et porro gratia sua adesse
velit, et quae post absolutum summa cum lau-
de in Academia quinquennium Iustinianeum,
ad perficiendum ICtum quoad praxim iterque
eruditum vterius requiruntur, subsidia lar-
gissima manu suppeditare, et praeclara deni-
que studia praeclaris praemiis coronare digne-
tur. Vale, Lector Benebole, SCHMIDIO-
que nostro faue. Scribebam Argentorati D.
IV. Maii Anno Χειρογονίας MDCCI.

A 3

B.C.D.

Intra argumenta, quae iuri publico cum iure ciuili priuato communia quidem, sed ita sunt, vt tamen in iisdem iuris priuati regulae usum officiumque suum saepius perdant, etiam illud, cuius titulo pagellas hasce insignitas vides L. B. haud postremum sortitur locum; de quo, cum et rarius sit, et manifestam in vita ciuili contineat utilitatem, ea, quae vides, secundum analogiam iuris priuati, respi-ciendo simul pro re nata ad aliorum iurium principia, consignare placuit; non quidem eo animo, vt plenam omnique numero perfectam argumenti huius tractationem exhiberem (id enim nec ingenii mediocritas, nec pagellarum angustia permittebat) sed vt Colloquio Academico, quod peracto in Collegiis studii iuridici cursu, pro more recepto instituendum fuit, occasionem ansamque aliquam praeberem; Ad-sit auxilio suo DEVS, Lectorque Benevolus instituto faueat.

I.

Territorii inter gentes populosque secundum natu-rae rationalis ac socialis praeceptum semel diuisis quaelibet vniuersitas eamue representans territo-rii

rii dominus id quidem iuris habet, ut sibi soli de omnibus rebus in territorio suo existentibus disponere licet, caeterique omnes aliarum in primis regionum possessores ab iisdem rebus se abstinere teneantur. Sicut enim territorii dominus fundatam habet iurisdictionem in omnibus, quae territorii finibus continentur, vid. *Gail. I. II. O. 62.* ita qui in alieno actus aliquos exercet, territorium violare dicitur *Ias. I. Conf. 146. n. 40. Gail. de P. P. c. 16. n. 27. seqq.* Et haec regula est. Cum autem utilitas ac necessitas generis humani non patiatur, ut plane nulla sit rerum nostrarum cum aliis communicatio; hinc contingit, ut ex lege humanitatis ac societatis civilis, in specie vero vicinitatis, de qua *Pufend. I. N. & G. IV. 8. II.* alteri in alterius territorio certa quedam iura concedi quasi debeant so-
leantur.

II.

Hic vero non est existimandum, ac si istiusmodi iurium concessio cum natura dominii territorialis pugnet. Nam sicut in iure priuato dominium est totum aliquod ius integrale, multis particulis siue iuribus integrantibus constans, id quod solide ostendit *Magnif. Dn. Schilter, ICtus famigeratissimus, Patronus ac Praeceptor omni honoris cultu perpetim prosequendus in Manud. ad Iurisprud. c. VIII. §. 62.* ita et iure publico imperium dominiumque territoriale (scilicet summum, scilicet subordinatum, quale statuum imperii) est totum aliquod ex multis partibus siue iuribus compositum. *Ziegler. ad Grot. de I. B. et P. I. 3. §. 20.* Quae porro iura vel coniunctim quis in suo territorio habere potest, ac
- 500 -
tum

tum plenum territorii sui dominium habere dicitur; vel ita ut haec illa pars v.gr. ius extendi fruendi, ius conducendi, fortalitii constituendi etc. a pleno isto dominio sit separata ac in alium translata. Ista translatio autem vel ita fit, vt transferens omni iure se abdicet; et alterum quoad istud ius partiale in ipsam societatem superioritatis recipiat; et tunc non tam seruitus, quam publicum quasi condominium quoddam constituitur; vel ita, vt id ipsum ius quidem, quod hactenus territorii dominus *in suo* exercuit, transferatur in alterum, sed ab hoc non iam eodem titulo, sed ut *ius in alieno* exercendum. Hic posterior modus transferendi hue pertinet, qui inferiorem longe iuris gradum ponit in accipiente, quam in transferente, talemque, qui superioritati e. gr. territoriali haud parit praeiudicium; dices, *materialiter* quidem respectu *vtriusque idem ius esse*, sed non *formaliter*.

III.

Ostensa iuris publici seruitutum **ORIGINE**, prius quam ad definitionem progredior, pauca ratione **NON MINIS** ac appellationis praemittenda erunt. **SERVITUTVM** igitur nomine hic veniunt specialia emolumentae, commoditates c. *nemo X. de Simonia*, quas dominus territorii alteri ex territorio suo debet. Dicuntur alias **Absonderliche Rechten**, **Gerechtigkeiten**, **Nutzungen**. *Instr. Pac. Cæsareo-Gall. §. Rex tamen præter 76. des Heil. Röm. Reichs Dienstbarkeiten in Cap. Leop. §. 32.* Ex parte autem eius, cui illae debentur, **IVRA IN ALIENO TERRITORIO** vocari solent. Vbi per *ius nil aliud intelligitur*, quam facultas mora-

moralis aut conditio rei, vti dicitur in D. l. 23. §. 2. de S. P. R. Territorii vero vocabulum, de quo, vnde descendat, vti Scriptores variant, v. Gothofr. ad l. pupillus 239. §. 8. de V. S. lit. C. ita varias quoque ei attribuunt significaciones vid. Knichen. de sublim. territ. iur. c. i. n. 3. 13. 17. 1299. et 1300. hic eo potissimum sensu accipitur, quo Meichsner. T. 2. l. 1. dec. 6. n. 50. illud accepit, denotatque omne terrae spatium iurisdictione ac imperantis potestate munitum, siue intra s. extra imperium regnumque R. G. situm, nec interest, an monarchica, aristocratica, popularis vel mixta regiminis forma ibi sit introducta, dummodo exinde Respublica R. G. eiusque Proceres vel seruitutes acquirere vel illi constitutre possint.

IV.

Sed missa vltiori Onomatologiae cura ad seruitutem nostrarum DEFINITIONEM accedimus. Definiri itaque illae possunt, et quidem ex parte eius, cui debentur, quod sint iura in alieno territorio certam commoditatem atque vtilitatem capiendi, et consequenter prohibendi, ne dominus ex territorio suo istam ipsam vtilitatem vel plane vel solus percipiat, aut iura haec exerceat. Cum autem seruitutes sint ex iis, quae correlata dicuntur, hinc et ex parte domini seruentis recte describi solent, quod sint obligationes alteri ex territorio suo certam vtilitatem aut ius concedendi, vel in alterius emolumendum ab vsu rei sua abstinendi. Pufend. I. N. et G. IV. 8. 6. Vtilitatis vero appellatione quid in hac seruitutem materia intelligi debeat, perspicue ostendit Illustris Dn. D. Schragius, summi in Germania, quod Wezlariae est, Tribunalis

B

Affes-

Assessor, Patronus ac quondam Praeceptor in aequum deuenrandus in Inrod. in Institut. rit. de Seruitut. §. 7. Porro ex allatis definitionibus confessim patebit omnia illa iuria, quae precario, beneficiario, familiaritatis aut amicitiae nomine concessa sunt, inter seruitutes referri non posse, quamuis hunc in modum aliena re per longissimum tempus quis usus fuerit *Carpz. p. 2. c. 4. d. 14 add. l. 41. D. de A vel A. P.* Exemplum huiusmodi juris precarii in alieno concessi illustre adducit *Amplissimus Dn. Artopaeus in diff. inaug. in qua de I. P. seruit. erudite agit utique, sed tantum in genere §. 10. ex instrumento, quo Comitibus ab Eberstein inter alia ius Albergariae in Monasterio Albae (Herren Alb) precario constitutum esse cernitur.*

V.

DIVISIONES seruitutum quod attinet, variae dantur; aliae enim sunt *affirmatiuae*, aliae *negatiuae* vid. *Frantz. ad §. 1. I de Seruit. n. 2. et Grot. de I. B. II. 15. 6. n. 3.* vbi negatiuarum exempla habet. Aliae deinde *continuae* aliae *discontinuae*. v. *Eckolt. ad D. de Seruitut. §. 1.* In primis vero hic considerantur, quatenus aliae sunt *personales*, aliae *territoriorum s. reales*, prout nempe certa utilitas debetur aut personae immediate, siue illa territorium aliquod habeat, siue non; aut ipsis territoriis. Dicitur autem utilitas deberi territoriis, non quod non omnis utilitas tandem in personam redundet, sed quia quaedam non alii obuenit, quam qui certi territorii est possessor. *Grot. I. B. I. 1. 4. conf. l. 32. §. 1. in f. D. d. S. P. V.* Reales hae seruitutes uti iure priuato diuiduntur in rusticas et urbanas, ratione praediorum, quibus debentur arg. l. 10. *D. de Statu hom. §. 3. I. de Seruit.* ita et

et iure publico, quia territoria rationem atque analogiam habent praediorum vel rusticorum vel urbano-rum, aliae possunt dici *rusticae*, aliae *urbanae*. *Per-Illu-
stris Rhetii Instit. I. Publ. l. 2. t. 28. §. 2.* quae tamen seruitutum differentia tantum est accidentalis; hinc pro ratione territorii dominantis una eademque specie seruitus modo potest esse *rustica*, modo *urbana*. *l. 2. de S. P.
R. et l. 2. de S. P. V.*

VI.

Rusticarum seruitutum species sunt: **IUS TRANSITVS MILITARIS**, **Durchzug** frembeder Kriegs - Dölder, quando per alterius territorium multitudini armatae transire licet. Quum autem *Grot. de I. B. II. 2. 13. seqq.* aliquie transitum Militarem inter res innoxiae utilitatis et quidem ita referunt, ut si ex iusta causa postulanti a domino ditionis negetur, etiam vindicari queat; dicere quis posset minus recte hoc ius inter seruitutes recenseret, cum ad id exercendum, quod iure naturali competit, seruitute constituta non sit opus. Hic equidem vera utique sunt ea, quae *B. Boecler. in Comment. ad Grot. l. c.* obseruat, quod nempe hac de re aliter Philosophi disputent, aliter sentiant populi gentesque in ipso usu vitae humanae: nemo enim dubitat, quin liceat sibi armatorum transitum impedire, si possit; sicut omnes ex diuerso credunt, licere sibi, si possunt transitum vi aperire; Quoniam tamen magna est differentia inter ea, quae a gentibus iure Gentium externo fieri solent, et illa, quae iure gentium interno et in foro conscientiae valent; hinc et si gentes hanc controversiam saepius armis de-

B 2

cidere

cidere malint, non inutile tamen erit, si et de iure inquiratur. Pace itaque tantorum virorum statuo, hoc transeundi ius **INVITO** domino, nec constituta **SERVITVTE** non competere. Quod Grotii rationem attinet, qua contrarium evincere cupit, dico, illam ex haec tenus inconcessio de primaeua communione principio fluere, adeoque quale principium, talem etiam esse conclusio nem inde deducetam. Sed nec cum aliis facere possum, qui ex lege humanitatis potius atque iure societatis universalis alteri transitum innoxium ex iusta causa petenti concedendum esse volunt, vid. *Kulpis in Coll. Grot. l. c.* nam neque tam facilis semper est diiudicatio, an ex iusta causa transitus petatur: deinde quo iure tertius inter duas partes belligerantes vltro sibi iudicium aut arbitrium arrogabit? pari enim in parem nulla competit potestas *l. 14. D. de iurisdict.* ad haec et si saepe innoxii petantur transitus, quam parum tamen esse soleant innoxii ex veteris recentiorisque aeui historia abunde constat. *conf. Tac. 2. Hist. 12. & 87. Cominæum l. 6. c. 2.* Quod in specie transitum Militarem Statuum Imperii per alterius status territoriorum concernit, denegari equidem ille nequit, si certae adsint conditiones. *R. I. 1641. §. Durchzüge 43. R. I. 1654. §.* Nachdem auch *rc. 178. longe tamen fortiori iure gaudebit ille, cui seruitute constituta ius transeundi acquisitum est.*

VII.

In alieno etiam **IUS CONDVCENDI** seruitutis nomine competere solere, et Auctores vid. *Oettinger de iur. lim. l. 1. c. 9. n. 24.* et exempla testantur. Sic Elector Palatinus ius conducendi exerceat *durch die Ober-*

Ober-Grasschafft Cazenellenbogen von der Bergsträß
an bisz Frankfurt, item in der Marggräffschafft Ba-
den bisz gen Pforzheim. Burgold. P. I. D. 26. membr. 2. n.
13. et Hassiae Landgrauius per Wetterauiam vsque ad
speculam Francofurtanam bisz an die Frankfurter
Wart. Dn. Rhet. I. P. l. 2. t. 13. §. 2. Dn. Fritsch. de viis
reg. c. 12. n. 9. Conducuntur autem vel priuati, inpri-
mis nundinarum tempore Mercatores, inter quos etiam
Iudaei comprehenduntur R. I. 1551. §. Diesem zu begeg-
nen ic. ibi: doch sollen den Juden; vel Principes aliae-
que personae illustres, quod das Leib-Geleit dicitur, Se-
ckend. im Fürsten-St. P. III. 3. 1. idque alibi datis lite-
ris fit, Schriftlich Geleit, alibi adhibito comitatu, leben-
dig oder persönlich Geleit. Limn. A. B. c. 1. O. 12. Cae-
terum maxima ratione huius iuris oriri solent contro-
uersiae praecipue wegen der Geleits-Gränzen, vid.
Knichen. de Sax. non prou. iure c. 5. n. 103. vbi et hanc affert
cautelam: Si conueniri nequeat, Principem conducen-
dum in prima cohorte suos mittere equites, postmo-
dum concertatores subsequi, ut hac ratione actus neutri
praeiudicare possit. Huic conducendi iuri alia iura
saepe annexa cernuntur, veluti IVS VECTIGA-
LIVM; qua occasione nobilis illa quaestio mouetur:
an dominus der zu glaiten hat, soluto vectigali deprae-
datis de damno resarciendo teneatur? quam sub certis
conditionibus affirmo tum per R. I. 1555. §. Nachdem
aber. R. I. 1559. §. damit dann die Obrigkeit, tum per
praeiudicia Cameralia vid. Rosenth. de feud. c. 5. concl. 22.
Ius indagandi, persequendi et conquirendi securitatis
viarum ac fluminum infestatores das Streiff-Recht
quoque hoc spectat, vti et IVS COERCENDI

CRIMINA auf Geleits- und Land-Strassen admis-
sa , et si ciuitas imperialis vel alius status circumcirca
omnimodam habeat iurisdictionem . Sunt tamen , qui
hoc ius ad ea tantum delicta , quae in ipso actu
des Glaitem fuerunt commissa , restringunt , vid . Spei-
del . v . Glaite , Glaits-Herrlichkeit ; verum recte simulini-
bi monet , usum consuetudinemque locorum in hisce
omnino obseruandam esse .

VIII.

Inter has seruitutes locum quoque habet IVS FODI-
NARVM auri , argenti , cupri , stanni , ferri etc . SALINA-
RVM aliorumque MINERALIVM pretiosorum in alieno
territorio ad territorii dominantis utilitatem , sive de-
inde illae fodinae reperiantur in fundis publicis s . in pri-
uatis : nec mouet l . 7 . § . 14 . D . sol . matr . quam nonnulli
in contrariam partem adducunt , vid . Struu . S . I . Feud . c .
VI . aph . 26 . n . 1 . et quos citat . Nam ita iuris Romani
principia aliae gentes , in primis Teutonicae , non agno-
uerunt , sed metallifodinae , salinae etc . Vniuersitati ac
summae reip . potestati manserunt . Dn . Vitriarii I . P . l . 3 .
tit . 18 . § . 29 . et 30 . Hinc Regalibus nostro iure accen-
sentur 2 . F . 56 . et Constat . Henrici VI . apud Goldast . Tom . 3 .
Constat . Imp . f . 362 . et regulariter ad Principes iure terri-
toriali pertinent , ex quorum deinde concessione s . ex-
pressa s . tacita alii vti variis titulis ita et in primis qui hue
spectat titulo seruitutis sibi fodinas acquirunt ; Sic , vt
vel vnicum huius tituli exemplum adducam , Comes
Hohensteinensis respectu Vogteiae Walckritt auri ar-
gentique fodinas ac caetera Metalla sibi vindicat . Conf .
Wehner . Obf . Praef . voce Bogthej . De caetero huc
etiam

etiam referendum est, IVS AVRI FLVVIATILIS
IN RHENO LEGENDI, quale Electori Palatino
a Manhemio vsque ad pagum Sels exrecendum ad-
scribit *Sprenger in Iurisprud. publ. p. 417.*

IX.

Vlterius occurrit seruitus FORESTI ac VE-
NATIONIS, quae territorii vicini possessoribus de-
betur aliquando coniunctim, vti e. gr. Duci Würtem-
bergico in quibusdam Vicinorum lmp. Statuum terri-
toriis teste *Myler. de Princ. et Stat. p. 2. c. 75. n. 13.* et tum
iurisdictio forestalis dicitur *Forstliche Obrigkeit*, ali-
quando separatim vid. *Ruland. de Commiss. P. 4. l. 2. c. 8.*
n. 43. inter ius enim forestae et inter ius venandi ma-
gnum est discriben *Befold. Thes. Pr. voc. Forst*, idque ex
diuersis effectibus diuersisque officiis potissimum cerni-
tur. Cui competit forestalia, *Forstereyen, Forst-*
Bann ille habet ius circa sylvas et arbores, vi cuius
potest condere Statuta saltuaria, *Wald- und Forst Ord-*
nungen, lignandi atque pascendi usum aliis concedere,
excisionem arborum forestae nocuarum prohibere, iu-
dicia forestalia celebrare, *Wald-Gerichte halten* &c. *Conf.*
Meichsner. T. 2. dec. Cam. l. 2. d. 2. Vt eo meliori in sta-
tu omnia conseruentur, quae ad forestae utilitatem spe-
stant, constituti sunt variis officiales saltuarii, *Ober-Forst-*
meister, Forster und Forst-Knechte. At qui separa-
tim venandi seruitutem constitutam habet, vti e. gr.
Episcopus Würzburgensis im Steigerwald teste
Sprenger. Iurisprud. publ. ille iure inuestigandi, prose-
quendi et capiendo feras gaudet, aliquando non tan-
tum

audi

tum in sylvis alterius, sed etiam in agris, in und außer den Hölzern mit Büchsen, Seilern, Stricken, aliisue quibus libuerit modis. Venationi praeſicitur der Jagdmeister, cuius officium consistit in ſolicite curandis ac ordinandis iis, quae venationi inferuiunt atque conueniunt. Ratione obiecti ſeruitus venandi alia potest eſſe maior, Hohe Jagd, Haupt-Wild-Führ, qua feras maiores, alia inferior, Nieder-Jagd, klein Weyd-werck, qua feras minores in alieno venari licet. Alicubi cum inter feras maiores minoresque dentur dubii generis, media species adiicitur caprearum, capreolorum, aprorum minorum, Mittel-Jagd der Rehe und Rehe-höcke ic. Sed variant hic locorum consuetudines. Habetur autem ius venandi vel excluso domino territorii ſeruentis vel ſimul admifſo quod vocant die Koppel-Jagd. Interdum ſeruitus venandi extenditur etiam ad AVCVPIVM in alieno territorio, ſtruptionem areae, Vogelweyd und Vogelheerd zu ſchlagen, vid. Meurer. Vom Jagd- und Forst-Recht p. 3. f. 55. ſqq. imo et ad IVS PISCANDI in alienis fluminibus ac riuis, ita Electorem Palatinum ſibi vindicare ius pifcandi in flumine Weich, qua territorium Landauienſe perſluuit, refert Klock. p. 1. Conf. 29. num. 243.

X.

Pergendum eſt ad Seruitutem LVSTRATIONIS, Musterung, quae eſt ius luſtrandi alterius territorii ſubditos eorumque arma, Den Unterihanen die Wehr und Waffen aufzulegen, R. I. A. 1555. f. und demnach item in certas cohortes alterios ſubditos diuidendi, eosque per centuriones aliosque officiales statis temporibus

ribus in armis exercendi, iniungendi ut arma habeant parata, vt , quando opus est, iis rite instructi compareant. *Dn. Rhet. I. P. II. 2.29.* Cui lustratio, illi vt plurimum etiam IVS SEQVELAE competit, interdum tamen separatim habetur, quod exemplo comprobat *Myler. de Princ. et Stat. Imp. p. 2. c. 79. n. 7.* Sunt quidem qui hoc ius euincere autumant superioritatem territorialem, et subiectionem inferre, sed potest vtique et alio titulo competere, vid. *Speidel. voc. Folg. n. 3.* Variae alias sequelae species dantur, veluti *Heer-Folge, Feuer-Folge, Gerichts-Folge, Amts-Folge* &c. de quibus *Dn. Fritsch. de iure lustr. et sequelae V. I. 9.* Heic vero seruitus sequelae est ius alterius subditis indicendi, ut territorii dominum sequantur in bellum offensium et defensium; et si dubitent de iusta bellum gerendi causa, *Struu. S. I. F. c. XI. aph. 7. n. 2. conf. §. 8. Capit. Leop. ibi:* *Daß in Sachen Hoher Lands Fürstl. Obrigkeit und Regalien als in specie iuris collectarum, sequelae etc. nisi bellum sit notorie iniustum. Grot. I. B. II. 26. §. 3.* Exemplum talis seruitutis per transactionem constitutae Protectori ex illustri domo Lympurgica petitum habet *Mager. de Advo-cat. arm. c. 10. n. 152. et 167.* In plerisque Germaniae provinciis, vti regulariter non omnes subditi dominum suum territorialem sequi tenentur, sed certa tantummodo pars, quam selectum *I. den Land-Ausschus vocant, Dn. Schwei-der. I. P. Part. Spec. Sect. 2. c. 16. §. 6.* ita nec plus iuris ille sibi vindicare poterit, cui seruitutis nomine hoc ius acquisitum est, nisi aliud actum paetumque fuerit.

XI.

In numero harum seruitutum quoque sunt Seru.

C ALBER-

ALBERGARIAE, der Ausspann, Azungs Ge-
rechtigkeit, quando territorii dominantis possessori eius-
que Comitibus aduenientibus a territorii seruientis in-
colis, interdum simpliciter, interdum certo modo, vid.
exempla apud *Webner. v. Schauen* hospitium, esculenta
atque potulenta debentur. Plura de hoc iure lectu digna
in *Per-Illustr. Binderi diss. de iure Alberg.* an. 1668. hic habi-
ta, occurunt. Ab albergaria differt SERVITVS
HOSPITII, vi cuius quis alterum gratis hospitio tan-
tum excipere tenetur, einen unter Dach und Fach neh-
men, non autem ad cibum et potum praestandum ob-
ligatus est. vid. *Klock. de contrib. concl. 56. sq.* IV S
WILDFANGIATVS seruitutis rationem habet,
quando consideratur ut ius Electori Palatino in certis
Palatinatu maxime adiacentibus terris competens, vi-
gore cuius alienigenam in istis terris per annum et diem
domicilium figentem, vel cum adscriptitia matrimonium
ineuntem, in hominem proprium qui Wildfang dicitur,
accipit. Controuersia equidem Electori Palatino huius
iuris nomine mota fuit, prout testantur acta desuper edita
et *Traet. de iustitia causae Palatinae*, sed pro Palatinis
partibus denique laudum cecidit. *Oldenb. in Notit. Imp.*
P. 2. Disc. 26. num. 8. IV S DECIMARVM s. Ecclesi-
sticarum s. secularium *I. Sam. VIII, 15. 17. et Lebm. Chron.*
Spir. I. 5. c. 67. §. 7. et 8. Gerechtigkeit, quando in alterius
territorio ex agrorum fructibus vel quibusuis et quoties-
cunque natis *Carpz. I. I. def Eccl. 131. sqq.* vel certis alteri
debetur pars decima. IV S MOLENDINI ac FVR-
NI BANNARI, Mühlen oder Backhaus, wann
Dorfsschäften in eines andern Herrschafft bezwinglich
zu mahlen und zu backen pflichtig. Etsi enim ex *I. 15. §. 1. π.*

de

ALBER

de Seruit. dici posset, Seruitutum naturam non consistere in eo, ut quis ad aliquid quoque faciendum cogatur, id tamen non impedit, quo minus dicta iura Seruitutes recte dicantur; lex enim ista ex peculiari ratione ciuili, libertate nempe Quiritum deriuanda est, vti docet *Magnif. Dn. Schilter. Exerc. ad n. XVII. l. 14. sqq.* adeoque minus commode ad mores hodiernos applicatur, cum Seruitutum Natura praxi Germanica etiam ad aliquid faciendum fuerit extensa. *conf. Carpz. 2. c. 41. d. 13.* IVS PATIBVLI seu FVRCAE ERIGENDAE in alterius territorio, quod et si saepe meri imperii signum sit. *Gail. 2. O. 60. n. 5.* non tamen semper a iure erigendi furcas ad iurisdictionem criminalem, vel vice versa argumentari licet. *Meichsner. Tom. 2. l. 1. dec. 4. n. 159.* hinc interdum pluribus circa criminalia competit iurisdictionis, vni vero ex illis executio ac furcas erigendi facultas, et tum aliud est iudicare, aliud **den Blut-Bann und Execution haben.**

XII.

Quamuis plures sint, quae iam dictis addi possent, seruitutes, instituti tamen ratio nunc non permittit, ut prolixior sim; id tantum adhuc dicendum est, etiam illes seruitutes, de quibus alias in iure priuato agitur, ad hunc censum pertinere, veluti IVS PASCENDI ET COMPASCVORVM inter diuersi territorii incolas, *vid. Speidel. v. Waid, Waidgang, &c. Coppelwaid,* qui plura utilia collegit. SERVIT. ITINERIS, AQUAEDUCTVS etc. Nam non tantum priuat sed et ipsi domini territoriales haec iura persequendi facultatem habent. *Ampliss. Dn. Schilter. I. P. T. l. 2. tit. 3. §. 1.* Caeterum se-

C 2

mel

mel hic monuisse sufficiat, omnia, quae iam descripta sunt iura, considerari, quatenus in alieno ad territorii dominantis vtilitatem concessa sunt, certum enim vtique est, si simpliciter et nullo ad territorium dominans respectu habito considerentur, vsufructui potius annumeranda esse, vid. l.3.5. & 6.7. de S.P.R. quin et aliis plane et diuersis a seruitute titulis competere posse, quod supra dictum.

XIII.

Progrediendum nunc est ad Seruitutes *Vrbanas*, vbi occurrit : SERVIT. f. IVS FORTALITII EXTRVENDI ex quo alteri territorio offici possit. Verum si quis dicat ex libertate naturali et vi potestatis suae territorialis cuilibet domino licere in territorio suo fortalitium extruere arg. l.8. C.de Seruit. etiamsi exinde vicinus aliquando damnum immineat ; his enim aduersus tales metus itidem iure libertatis naturalis integrum esse contraria in suo solo munimenta aedificare. Grot. de I. B. et P. II. 22.5. Huic regeritur , ea vtique vera esse, sed ita demum, si ista libertas naturalis nullo pacto fuerit ademta aut restricta, iam vero saepius pactionem quandam intercedere de non extruendo fortalitio inuita altera parte, hic vbi deinde per aliam pactionem prior tollitur et vicino extruendi facultas conceditur, acquisita est haec seruitus vid. l.2. §.2. C.de aedif. priu. Strauch. diff. ad I. Iust. VII. aph. 18. nec nostra sententia infringitur, et si vltterius dicatur, hac ratione nouam seruitutem non constitui, sed ante constitutam tolli, et sic nil aliud quam pristinam libertatem restitui. Nam praeter veterem libertatem etiam hoc acquiritur, vt vicinus non possit contra extrue-

truere, sed teneatur pati, vt alter solus fortalitium habeat, conf. *Coll. Iurid. Arg. de S. P. V. θ. 27.* Atque haec deseruitute seu eo iure, quando in suo solo fortalitium extruere licet; Sed nonnunquam competit quoque IVS FORTALITII EXTRVENDI IN ALIENO SOLO et tum ex parte seruientis describitur, quod sit obligatio, qua quis in suo territorio pati tenetur, vt alter ibi in territorii dominantis vtilitatem fortalitium constituere possit; id quod citra constitutam et acquisitam seruitutem haud licet, neque si massam tuae terrae alieno solo imposueris, sicque ipsi inaedificaueris, qua fraude vsum olim Ludouicum Thuringiae Landgrauium, refert *Linn.* in *Add. ad lib. IV. Iur. publ. c. 8. n. 238.*

XIV.

Sequitur SERVITVS NON EXTRVENDI FORTALITII, quae est, quando in primis prope fines alterius territorii alter fortalitium habere prohibetur. *Grot. de I. B. et P. II. 15. 6. n. 3.* Certa interdum constitui solent locorum spatia, intra quae in suo solo munimenta quis habere nequit. Sic multae ciuitates imperiales, teste *Gail. 2. O. 69. n. 24.* eo iure gaudent, ne vicinis intra unum vel duo vel plura millaria prope ciuitatem fortalitium extruere liceat. Ita Spirensi ciuitati priuilegium concessum est; Dass niemand inwendig drey Meilen umb die Stadt zu Speyer keinen Bürglichen Bau, ohne Laubung, Willen und Verhängnus der Stadt und der Bürger, bauen machen oder aufrichten soll re. Lautius adhuc est, quo Patria mea instracta est, priuilegium, eius enim tenor est, dass keine

C 3

Burg

Burg noch Festung innerhalb fünff Meilen umb Frankfurt soll erbauet werden, *Linn. de I. P. l. 7. c. 16. n. 17.* Haec seruitus non extruendi fortalitii realiter distincta est a serv. extruendi fort. Etsi enim haec posterior seruitutem non extruendi fort. includat, hoc tamen sit non directo et formaliter sed virtualiter et per consequentiam, vid. *Struu. S. I. C. Exerc. 13. b. 12. et Dn. Svend. ad Eckolt. de Serv. P. V. b. 10.*

XV.

IUS PRAESIDIUM IN ALIENA VRBE et excubias agendi. Cuius exemplum praebuit ex vigore Instrum. Pac. Westph. Philippoburgum, in quo Regi Galliae hoc ius concessum erat; sed hodie haec aliam formam cepere. Hoc iure qui gaudet, tenetur suis, non autem ciuium vrbis impensis alere praesidiarios milites, cibariorum enim impensa naturali ratione ad eum pertinent, qui vtendum accepit *l. 18. §. 2. n. commod.* deinde non competit ipsi imperium aut iurisdictio in incolas eius vrbis, qui enim ius praesidii in vrbe habet, non statim est dominus vrbis: quamuis de facto et plerumque accidere soleat, vt is, qui ius praesidii habet, praesertim si potentia multum antecellit, paulatim imperium in vrbis incolas usurpet. *Grot. de I. B. et P. I. 3. 21. n. 10.* Plura de hoc iure vid. apud *Dn. Fritsch. de iure praesidii et excubiis,*

XVI.

Quod si alterius ciuitas, castrum aut fortalitium vel

vel belli vel pacis vel utroque tempore vicinarum virium etc. possessoribus apertum esse debet, IVS APER-
TVRAE IN ALIENO acquisitum est. Huc spectat
die Dēfīnītīonē dēr. Gēfūr̄stētēn Grāvēn vōn Zōllērn in
ihren Gütern gegen einander, vbi inter alia et haec clausula
addita est, daß der so Dēfīnītīonē giebt, des andern so
Dēfīnītīonē begehr̄t zu Recht und aller Billigkeit mächtig
seye, und wann der so Dēfīnītīonē einnimbt, Früchten,
Pulver oder anders, so im Schloß ist, zu der Noth-
durst gebrauchen würde, soll ihm der Inhaber selbi-
gen Schlosses solches Pulver re. da er es derselben Zeit
entbehren kan vergünnen, ita tamen ut accipiens in-
tra annum ea, quae accepit, suis sumtibus restituat Be-
sold. v. Dēfīnītīonē. Hoc ius quamvis ad belli pacisque
tempora sese extendat, nonnunquam tamen ad pacis tan-
tum tempus restringi solet, ita auctor deductionis iustitiae
extinctionis des Wallbaues zu Udenheim fol. 135. I. all-
hier scribit, daß alle Rechts-Gelehrte einmuthig schlie-
ßen, daß dieses ius aperturae nur tempore pacis, vbi
sine metu et praeiudicio quis tuto excipi potest, zu ge-
stattēn, gar aber nicht auf gefährliche Kriegszeiten zu
extendiren oder zu verstehen seye. Dn. Fritsch. de iure
aperturae c. 3. n. 30. verum haec et alia ex tenore pacto-
rum dijudicanda sunt.

XVII.

Seruitus NE EX TERRITORIO VICI-
NO PROSPECTVI OFFICIA TVR tum con-
stituta est, quando vicinus prohibetur ne quicquam
obiiciat ad minuendum praesentem etiam acquisitum et
quaqua

quaqua versus liberum prospectum ex territorio nostro,
conf. l. 15. n. de S. P. V. a qua seruitute distincta est SER-
 VITVS PROSPECTVS, quae respicit noui pro-
 spectus qui antea non fuit, acquisitionem, cui quidem
 etiam inest Seruitus ne prospectui officiatur, sed non
 nisi per consequentiam v. *Dn. Schwend. ad Eckolt. de Seruit.*
P. V. §. 14. Quae porro in iure priuato praeter alias
 seruitutes doceri solent de seruitute LVMINVM ET
 NE LVMINIBVS OFFICIATVR, et qua ratione hae
 seruitutes a seruitute prospectus et ne prospectui offi-
 ciatur, differant, ea pleraque omnia ad iuris publici serui-
 tutes applicari poterunt, sicut cum aliis quoque censem
Illustr. Dn. Rhetius I. P. II. 23. 1.

XVIII.

Seruitutes hae CONSTITUTIVNTVR ab iis, qui alien-
 nandi habent facultatem *l. f. C. de reb. alien. non alien.* vti
 sunt territoriorum domini. Verum cum dominorum
 conditio non sit vniusmodi; hinc alii pro lubitu quibus-
 cunque velint, nullius requisito consensu seruitutes con-
 stituendi ius habent; alii id agere nequeunt, nisi vel sta-
 tuum suorum vel domini superioris aliorumque con-
 sensum adhibeant. Qui est summus imperans et iure
 allodii s. patrimoniali, vti *Grot. de I. B. I. 3. 11.* dicitur, ter-
 ritorii alicuius dominus est, ille omnis generis seruitutes
 liberrime concedere potest. Imperator, vti bona im-
 perii solus sine consensu Electorum alienare nequit, per
art. 9. Capit. Caroli V. et art. 12. et 30. Capit. Leop. ita nec ser-
 uitutes in iis constituere poterit. Electores, quantum
 ad Electoratus itidem seruitutes constituere nequeunt

arg.

arg. A. B. c. 20. Caeterum Principes ac status imperii in territoriis, quae iure allodiali possident, liberam habent seruitutes constituendi facultatem, ita tamen ne aemulis, aut hostibus, aut in praeiudicium imperii illae constituantur. vid. Seckend. im Fürsten-St. P. 2. c. 2. ab init. in feudalibus vero non aliter nisi ad tempus sine praeiudicio domini ac successoris, impositio valet *per text.* 2. F. 8. Cum vero illustres imperii Vasalli respectu habito ad antiquiora tempora aliosque Vasallos longe maiori hodie gaudeant potestate, adeo ut Principatus, Ducatus, Comitatus etc. cum sublimi territorii iure possideant; hinc constitutiones iuris Longobardici de alienationibus rerum feudalium non ex omni parte ubique obseruari solent. Struu. Synt. Iur. feud. c. XIV. aph. 29. n. 5. add. Consultiss. DN. Artopae. d. diff. §. 27. ubi et ad exempla liberiorum alienationum a Principibus factarum remittit.

XIX.

Episcopi, Praelati aliaeque personae Ecclesiasticae territoria Ecclesiastica possidentes ob necessitatem aut evidentem utilitatem aliamue causam probabilem, can. 12. q. 2. c. 51. et 70. cap. 1. X. de reb. Eccl. non alien. cum consensu capituli, causa tamen prius in iudicio Ecclesiastico cognita, et decreto, si opus, impetrato c. 12. q. 2. can. sine exc. seruitutes constituere possunt. Foeminæ illustres; ut reginae, Principissæ, Comitissæ, sicut ius alienandi absque vllis curatoribus habent vid. Carpz. P. 2. c. 15. d. 19. ita et iure seruitutes constituendi gaudent. Caeterae illustres non nisi adhibito curatorum suorum consensu.

D

XX.

XX.

Quemadmodum iure priuato non tantum a domino, sed et a iudice seruitus constituitur in iudiciis diuisoriis l. 22. §. 3. sam. hercisc. l. 7. §. 1. comm. diu. aut si ad praedium suum nullus patet accessus l. 1. si vſuſfr. pet. ita et iure publico. Vbi tamen aliud inter eos Principes obtinet, qui superiorem recognoscunt et qui non: illi secundum leges cuiusque regni fundamentales in diuisionibus iudices sortiuntur; Sic in Germania iudices Austregae, Camera Imperialis, Senatus Aulicus vel etiam per modum grauaminum ipsa imperii comitia. Qui vero non recognoscunt superiorem, si tractatibus amicabilibus, mediatoribus et arbitris seruitus necessario constituenda constitui nequit, iure belli aduersam partem adigere possunt, vt seruitutem constituant.

XXI.

Acquirunt has seruitutes territoriorum domini l. 8. Comm. praed. l. 15. §. f. n. de vſuſfr. pupillus ac minor ex titulo lucrativo sine tutoris vel Curatoris consensu, secus est, si ex titulo oneroſo pr. I. de auſtorit. tut. Princeps, qui est furiosus, siquidem adhuc in potestate Patria constitutus per Patrem, sin sui iuris per curatorem seruitutes acquirit, arg. l. f. C. de curat. furios.

XXII.

Pro ratione instituti consideratae fuerunt personae turn constituentes tum acquirentes; iam dicendum est de modis acquirendi seruitutes. Sunt vero tres sive aëtus sive modi, quibus veluti partibus integralibus Seruitutem con-

constitutio atque acquisitio regulariter constat; nempe promissio de constituendo: Constitutio ipsa: et quasi traditio. Promissionem atque constitutionem esse actus separatos ex l. 136. §. 1. π. de V. O. patet, add. Struu. S. I. feud. c. VII. aph. 2. n. 1. Quod vero et quasi traditio a constitutione differat ex l. 3. pr. π. de usufi. innotescerre potest. conf. DN. Schilter. Ex. ad π. XVII. §. 24. Promissio, qua quis se obligat ad seruitutem alteri constitutam sit vel actu inter viuos, vel ultima voluntate, et quidem vel pure, vel sub conditionibus; oritur exinde ius ad rem et actio personalis s. condicatio l. 35. π. de S. P. V. Promissionem insequitur ipsa seruitutis constitutio, quae de praesenti per causam et titulum s. lucratuum s. onerosum facta, est declaratio seruitutem iam dum esse constitutam, quod iisdem modis, quibus promissio fieri potest, atque exinde quoque nascitur ius ad rem et consequenter actio personalis ad exercitium consequendum seruitutis semel constitutae v. l. 3. pr. π. de usufi. Denique ut plenarie seruitus acquiratur, requiritur ut datio, quasi traditio s. patientia accedat, quae confert ius in re et obligationem realem, variaque contra impedientes quosuis exercitium quaesiti iuris remedia tum petitoria tum possessoria. Magnif. DN. Schilter. Exerc. ad π. XVIII. inf.

XXIII.

Haec de vera s. expressa seruitutum constitutione, sed datur etiam *praesumta*, quae dicitur ea, quae ob continuatam alterius quasi possessionem per tempus legitimum de iure *praesumitur* facta fuisse a domino territorii seruientis, cum credibile non sit, quenquam eius

D 2

quod

quod vult, longo tempore nullam edere significationem idoneam, *Grot. de I. B. II. 4. 8.* Variae autem istae formae, quas siue praescriptio siue usucatio a iure ciuili obtinuit, de quibus praeter alios *Strauch in diff. ad I. Iust. VII. §. 20.* videri meretur, inter Principes non adeo obseruari solent, sed ut in aliis in iure publico ita et hic magis ad iura Naturae et Gentium respiciendum est. Quantum ad temporis determinationem, iure Gentium nihil definitum est, nisi quod in genere statuat sufficere tanti temporis silentium in domino, quantum ad repetendum ius suum probabiliter satis est alii non negligenti et sufficienter ad repetendum instructo, intra quod si tacuerit, ius suum pro derelicto habuisse censemur. *Ziegler ad Grot. l.c. §. 1. p. 252. Pufend. I. N. et G. IV. 12. 7.*

XXIV.

Sicuti seruitutes certis modis constituuntur, ita et certi dantur modi, quibus iterum amittuntur. Et quidem ii modi, qui in iure ciuili priuato cernuntur huc fere omnes applicari poterint. vid. *Strauch diff. ad I. Iust. VII. §. 27. Et Eckolt. ad n. Quib. mod. seru. amitt. ibique DN. Schwendend.*

XXV.

Hactenus de seruitutibus realibus, transeundum nunc est ad personales, vbi occurrit: *Vsusfructus, vsus ac habitatio.* *Vsusfructus* duplice considerari solet, vel prout iure dominii competit, qui causalis ideo vocari videtur, quia in proprietate tanquam in causa sua latet; vel prout a proprietate separatus specialem formam accipit, ac proinde *vsusfructus formalis* dicitur. Et hic posterior est huius loci, diuiditurque in *vsusfructum iuris communis et iuris Teutonici.* Ille est ius alieno ter-
rito-

ritorio vtendi fruendi salua ipsius substantia tam ciuili quam naturali, v. *Illustr. Dn. Schrag. Introd. in Instit. de vſuſr.* §. II. Hic iuris Teutonici rursus subdividitur in eum vſumfructum qui *feudalis* vocatur, et in illum qui a marito illustri constituitur vxori ſuperftiti ratione do- tis illatae, ac *dotalitii* nomine venit. Vterque autem hic vſusfructus in eo paululum a regulari ſeruitutum natura recedit, quod dominium vtile coniunctum habeat. *DN. Schilter in I. P. Tom. I. l. 2. tit. 4. §. I. sq.* De caetero praeter vſumfructum verum LL. Romanae vtilitatis cauſa etiam *quasi vſumfructum* constituerunt §. 2. *I. de vſuſr.* qui et iure publico inter personas illustres locum habet in rebus qua- rum vſus conſiftit in abuſu, ſive quarum substantia et pro- prietas naturaliter falua manere nequit; licet poſſit mane- re ciuiliter. *conf. I. I. 2. 7. II. π de vſuſr. ear. rer.*

XXVI.

Conſtituitur vſusfructus iisdem modis, quibus ſerui- tutes reales, de quibus ſupra. Inprimis autem ultima vo- luntate, vbi tamen obligatio et actio non nafcitur ante he- reditatis aditionem et mortuo interim legatario non tranſmittitur ad heredem, quia regulariter in concedendo vſuſructu meritum personae ſpectatur, quod in alium non tranſlit. I. 9. π. quando dies leg. I. 3. π. de vſuſr. Legibus Ro- manis Patri in bonis filiorum aduentitiis vſusfructus con- ſtituitur §. I. I. per quas perf. c. acqu. I. 6. pr. C. de bon. quae lib. ſecus eſt inter Principes et familias illuſtres, DN. Rhet. I. P. II. 33. 5. Iure Quiritum acquiritur dominium fructuum perceptione ſi facta ſeparatione a ſolo I. 13. π. quib. mod. vſuſr. am. Iure Teutonico tam priuato quam publico ob agriculturae fauorem maior ſeminis et culturae habetur ratio, adeoque vſuſructarius moriens poſt confi-

taarua nach Bestellung der Felder fructus futuros etiam ad heredes transmittit. *Celeberr. DN. Schilter. ad I. de R. D. apb. 42.* Vſusfructus praeter modos caeteris seruitutibus communes amittitur, banno imperiali, vti alia iura *Gail. 2. O. 86. 10.* Morte vſuſructuarii, Remiffione s. cessione domino proprietatis facta. Consolidatione cum proprietate, si vſuſructuarius proprietatem rei acquisierit. *Quafe vſuſr. morte et banno imperiali extinguitur arg. l. 9. et 10. π. de vſuſr. ear. rer.* Ciuitati relictus, quae alias perpetua esse potest, centum annorum spatio finiri solet *l. 56. π. de vſuſr.* vt et quasi morte, si interea ciuitas ista hostile aratum patiatur. *l. 21. π. quib. mod. vſuſr. am.*

XXVII.

Vſus est ius ex certa alieni territorii parte communum tantum quotidianum et necessarium percipiendi. Cui vero *Habitatio* competit, ille omne emolumentum ex inhabitacione aedium alienarum prouenire solitum percipit. Sicuti vſus ita et habitatio saepissime a maritis illustribus in pactis dotalibus constitui solet vxoribus in eum casum, quamdui maritis sint superstites et in viduitate degant. *Beföld. Thes. pr. v. Wittumſiz.* Caeterum quia natura vſus ac habitationis et qua ratione inuicem ac ab vſuſructu differant ex Institutis satis cognita, eaque omnia, quae ibi tractantur et in iure publico obtineant, *DN. Rhet. I. P. II. 29. 12.* ideo de his nolumus esse prolixiores, omittentes et ea, quae de *operis alienorum subditorum* ad analogiam operarum seruiliū addi possent.

XXVIII.

De origine, speciebus, personis constituentibus et acquirentibus, modis constituendi aliisque, quae ad iuris publ. seruitutes spectant, dictum fuit: iam de *actionibus nomine*

nomine seruitutum tam personalium quam realium competentibus, de quibus quidem supra generatim quaedam posita sunt, nonnulla tamen hic ulterius adiicienda videntur. Et quidem praecipue ratione actionum realium, quae post acceptam seruitutum quasi possessionem dantur. Sunt illae vel confessoriae vel negatoriae. Aetio Confessoria est, qua quis sibi vel territorio suo seruitutem competere intendit simulque eius declarationem et liberum contra quosuis impedientes exercitium petit. §. 2. I. de act. In hac actione tam fructuum rationem habendam, quam id, quod interest, praestandum esse tam naturalis ratio, quam ciuiiles leges dictitant. Aetio negatoria dicitur illa, qua quis negat alteri usumfructum vel aliam seruitutem in suo territorio competere, petitque ut territorium suum liberum declaretur, et alter ab istius seruitutis usurpatione desistere iubatur. Poteſt autem hac actione quis afferere territorii sui libertatem vel plenam omnino, vel restrictam: et haec quidem contra illum afferitur, qui plus iuris sibi vindicat, quam per seruitutis constitutae causam datum est, veluti si cui fortalitum ad certum et definitum modum extruere permisum fuerit, et ille pro lubitu et ultra determinatum istum modum extrueret. v. l. 26. n. de Exc. rei iud. l. 4. §. 1. n. de Seruit.

XXIX.

Sunt et alia remedia, quibus de mera tantum quasi possessione Seruitutum agitur, eaque vel tuenda, vel acquirenda, vel recuperanda, vti sunt varia illa interdicta, iure Rom. proposita, de quibus v. C. I. A. ad tit. si ususfr. pet. b. 7. 12. seq. et ad tit. si seruit. vind. b. 16. 26.

XXX.

XXX.

Cum vero interdicta Edictis Praetorum prodita nil aliud sint, quam *mandata*, qualia adhuc hodie emanare solent, *Frid. de interd. c. 14. per tor.* hinc quid ratione istorum mandatorum vsu fori obtineat, paucis adhuc videndum est. *Mandata*, quae hodie decernuntur sunt praecipue duplia, vel *cum clausula iustificatoria* vel sine eadem. Illa regulariter obtinent, ab executione enim non est inchoandum *I. i. C. de execut. rei iud. Gail. I. O. 13. n. 1.* et annexam habet ista clausula citationem eventualem, qua, si quis per mandatum se gravatum esse, causasque quare ei parere non teneatur dignas ac relevantes se habere existimat, simul citatur, vt in termino praefixo compareat etc. *Denais I. Camer. tit. 132. §. 1.* Mandata *sine clausula* decernuntur in 4. illis casibus: si factum omni iure sit prohibitum: si contra securitatem publicam: si damnum irreparabile: si periculum in mora. *Ord. Camer. 2. 23.* His vero vt principalioribus ac generalioribus aliae species expressae postea accesserunt, *vid. Coll. Iurid. Arg. de interd. θ. 26. sq.* Etiam haec *sine clausula* mandata emanant cum annexa citatione ad docendum se paruisse vel videndum se in poenam declarari, quae citatio olim seorsim impetrabatur *R. I. Spir. 1570.* S. Ferner statuirent et §. wann auch die Arresten *R. I. Ratisb. 1594.* S. demnach aber, sed hodie in supplicatione sub periculo reiectionis libelli nominatim peti debet, vt illa citatio cum mandato decernatur. *Frid. de mand. c. 10. n. 4. Gail. I. O. 15. n. 4.* Etsi autem ista mandata locum habeant regulariter contra personas immediate imperio subiectas. *Ord. Cameral. 2. 21. 22. 25. Myns. Cent. I. O. 89.* excepti tamen quidam status ita, vt Camera Imperialis in praeiudicium primae instantiae, der Aufsträgen ista mandata decernere non soleat. *Frider. I. de process. 16. n. 1.* Caeterum esset, vt adhuc quaedam dicerentur de divisione mandatorum in inhibitiones et mandata compulsorialia, item de monitoriis aliisque; sed instituto nostro hac quidem vice sufficere poterit vel

T A N T V M.

X2656348

B. M. H. 142.
6.38, 1.

II k
4630

IOAN. HENR. FELTZII
 V. I. D. INSTITVT. IMPERIAL. ET IVRIS
 PVBLICI P. P. ORD. CAPIT. THOM. CANONICI ET
 FACVLT. IVRID. T. T. DECANI
 SPECTABILIS
 DE
**IVRIS PVBLICI
 SERVITVTIBVS**
 SIVE DE
**IVRIBVS IN ALIENO
 TERRITORIO**
 TAM IN GENERE, QVAM QVOAD SPECIES
 PRAECIPVAS
EXERCITATIO IVRIDICA
 QVAM
 IN ARGENTORATENSIVM VNIVERSITATE
 DIE XIX. MAI. MDCCI.
 SOLENNI ERVDITORVM DISQVISITIONI
 SVB MISIT
 IOAN. NICOLAVS Schmid,
 MOENO - FRANCOF.

ARGENTORATI,
 Literis GEORG. ADAMI PIESCKERI, Acad. Typogr.
 M DCC XXXVI.